

den en waardevol zijn. Als familieleden of medegelovigen niet aan deze behoeften voldoen, moeten we dat kenbaar maken op een positieve manier, zodat ze ons meer liefde en aandacht zullen geven. Ik ben ervan overtuigd dat we in de verleiding komen het kwade te doen, als we niet de liefde en aandacht krijgen die we nodig hebben. We zullen nooit genoeg liefde krijgen, als we te trots zijn om te zeggen: "Ik heb het gevoel dat ik te weinig liefde krijg," of als we anderen afwijzen door te zeggen: "Je houdt niet meer van me." Satan grijpt dan onmiddellijk zijn kans en komt met een verleidelijk alternatief: "Je krijgt niet de liefde van je vrouw waar je recht op hebt, maar heb je wel eens gezien hoe verliefd je secretaresse naar je kijkt?"

God gebruikt andere gelovigen om in onze behoeften te voorzien. Maar het probleem is dat velen zich achter een masker van schijnheiligheid verbergen, als ze naar de kerk of de bijbelstudie gaan. Ze doen zich voor als sterke en geestelijk gezonde mensen. Zo ontnemen ze andere gelovigen de mogelijkheid hun liefde en genegenheid te schenken. Ze geven de gemeente niet de gelegenheid in hun behoeften te voorzien, en dat is toch een van de belangrijkste redenen waarom God ons in kerken bij elkaar brengt. Als we andere gelovigen het voorrecht ontnemen in onze behoeften te voorzien, handelen we onafhankelijk van God. We lopen zo het gevaar dat de wereld, het vlees en de duivel in onze behoeften gaan voorzien.

Een predikant maakte eens een geestige opmerking: "Het predikantschap zou prachtig zijn, als de gemeente niet uit mensen bestond." Misschien hebben

wij ook wel eens zoiets gezegd: "Zonder andere mensen zou het heel gemakkelijk zijn te groeien in Christus." We weten allemaal dat het volgen van Christus zowel verticaal als horizontaal gericht is: we moeten God liefhebben, maar ook andere mensen. Het is van groot belang te weten dat God in ons leven werkt door middel van hechte relaties die we met andere mensen onderhouden. Waar kunnen we beter leren geduldig te zijn, vriendelijk, vergevingsgezind, afhankelijk dan binnen die relaties? Tenzij we de verantwoordelijkheid op ons nemen te groeien en van andere mensen te houden, zullen we het heel moeilijk vinden ons aan andere mensen te geven. Dat kunnen we wel. Weten we het nog? Onze identiteit wordt alleen bepaald door onszelf, door God en door onze verhouding tot Hem.

Een van mijn studenten gaf me het volgende gedicht. Volgens hem sloeg het helemaal op mij. Ik hoop dat hij gelijk heeft. Ik laat het u lezen, omdat het duidelijk maakt hoe we ons als christenen binnen een relatie moeten gedragen:

Mensen zijn onredelijk, onlogisch en egoïstisch.

Toch moeten we van hen houden.

Als we anderen helpen, beschuldigen mensen ons van egoïsme en gooien het op ons eigenbelang.

Toch moeten we anderen helpen.

Als we succes hebben, verwerven we valse vriendschap en ware vijandschap.

Toch moeten we ons best doen.

Al het goede dat we vandaag hebben gedaan, zijn ze morgen weer vergeten.

Toch moeten we goed doen.

Oprechtheid en openhartigheid maken ons kwetsbaar.

Toch moeten we oprecht en openhartig zijn.

De briljantste mensen met de briljantste ideeën worden de grond in gedrukt door de kleinste mensen met de kleinste geest.

Toch moeten we met briljante ideeën komen.

Mensen denken wel eens aan de verliezers, maar laten zich het hoofd alleen op hol brengen door de winnaars.

Toch moeten we voor de verliezers blijven vechten. Iets wat we door de jaren heen opgebouwd hebben, kan in één nacht tenietgedaan worden.

Toch moeten we blijven bouwen.

Mensen hebben hulp nodig, maar kunnen ons aanvallen als we hen helpen.

Toch moeten we mensen helpen.

We geven de wereld het beste wat we hebben, en we krijgen stank voor dank.

Toch moeten we de wereld het beste blijven geven.¹

We zullen iedere christen kunnen betrappen op fouten. Maar door Gods genade kunnen we aan die fouten voorbij zien en, in plaats van een impulsieve Petrus, de rots van de kerk in Jeruzalem zien. In plaats van Saulus, de christenvervolger, zien we Paulus, de apostel. Elke dag krijgen we met mensen te maken die zich niet altijd als heiligen gedragen. Ook wijzelf maken fouten. Mag ik u dan deze woorden meegeven: "Genade en vrede worde u vermenigvuldigd door de kennis van God en van Jezus, onze Here" (2 Petr. 1:2).